

JAUNAIS CEĻS

Agrofirmas „Sarkanais Oktobris” laikrosts

No trešdienas līdz trešdienai

Labības novākšana sākusies

18. jūlijā agrofirmas kopsaimniecībā — 1. brigādē Sprindžos — sākās labības plauja. Pirmajam gods iebraukt savu kombainu druvā šogad tika uzticēts Nifantijam Podskocēvam. Kamēr redakcija meklēja fotoaparātu, uzņāca kārtēja lietusegāze. Taču graudu raža tiks novākta, lai kādī būtu laika aptokli.

Par spīti lietainajām dienām no trešdienas līdz trešdienai jūtami pavirzījies uz priekšu lopbarības sagāde. Otrā ražošanas iecirkņa priekšniekam Pjodoram Gromovam ar uzviļu izdevies īstenot savu iecerī — līdz labības no-

vākšanai pilnībā sagādāt plānoto skābsiena daudzumu. Tas izdarīts par 112 procentiem. Pavisam skābsiena krājumi ziemeļ šajā laikā papildinājušies par 7188 tonnām. Taču ievāktā siena daudzums pavisam niecīgs — tikai 14 tonnas.

17. jūlijā Jānis Ozoliņš 5. brigādē sāka vākt plavas auzenes sēklu.

Turpinās augsnes sagatavošana ziemāju sējai — organiskā mēslojuma izvešana zemes aršana. Pēc dispečerdienesta ziņām 18. jūlijā pirmajā iecirknī bija aparti 26 hektāri otrajā iecirknī — 72 hektāri augsnes.

Tikšanās ar deputāti Marīnu Kosteņecku

Izmantojot parlamenta brīvdienas no Maskavas uz tikšanās ar saviem vēlētajiem Preiļu rajonā ieradās PSRS tautas deputāte Marīna Kosteņeckā. 18. jūlijā ritā Riebiņu kultūras nama zālē bija sapulcējušies pātesī interesenti, kas ne tikai uzklausa deputāti, bet arī izteica savu satraukumu par politisko un ekonomisko situāciju republikā.

Atklātā sarunā ar vēlētajiem Marīna Kosteņeckā pastāstīja par darbu, kāds jāveic PSRS tautas deputātiem Maskavā, lai tur aiz-

stāvētu neatkarīgās Latvijas intereses un cīnītos par demokrātijas uzvaru visā Padomju Savienībā.

No Maskavas manī var atsaukt tikai manī vēlētajai. — sacīja deputāte un ierosināja līdz rudenim, kad gaidāms kārtējais PSRS tautas deputātu kongress, pārdomāt, kāds viedoklis šajā jautājumā varētu būt katram, kas nodevis par viņu savu balsi.

Deputāte apsollīja vēlētajū pretenzijas darīt zināmas vietējiem varas orgāniem.

Atpūta veicina darbu

Sis nedēļas sākumā ekskursijā pa PSRS Ziemeļeiropas daļas pilsētām devās cietes un konditorejas izstrādājumu ražotāju grupā iekļaujot arī citu agrofirmas kolektīvu pārstāvjus. Tā ir pirmā lielākā šīs vasaras ekskursija, kuru organizēja III ražošanas iecirkņa ceha arodkomiteja. Ekskursiju uz Baltkrieviju tuvākajā laikā plāno arī Daugavpils arodkomiteja.

Vasarā jāuzkrāj spēki visam gadam. Jānostiprina veselība, jāpāc tieši šajos mēnešos agrofirmas arodkomiteja cenšas sagādāt vairāk ceļazīmju uz sanatorijām un atpūtas namiem.

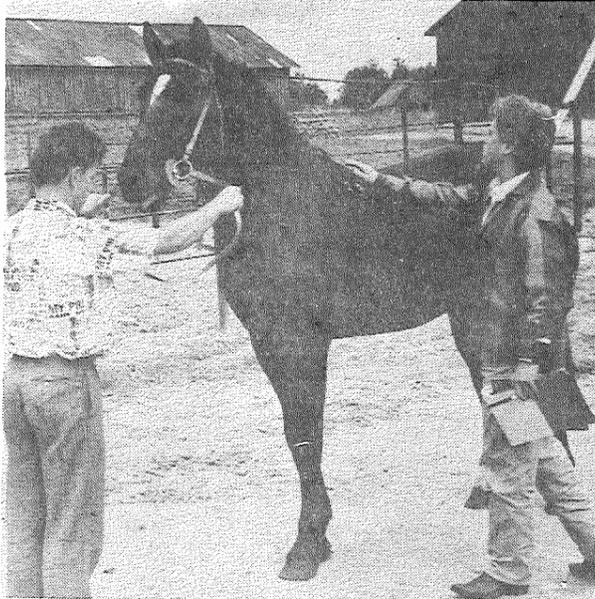
„Daugavpils Vēstnesis” iznāk

Tieši pirms nedēļas Daugavpils avīzes parādījās pilsētas avīzes pirmais numurs. Tajā varēja lasīt gan pilsētas deputāta Engēla aicinājumu avīzē būt «talsnīgai, patstāvīgai, draudzīgai» un plašu interviju ar mēru — biedru Vidavski, gan latgalešu rakstnieka Jona Klīdzēja stāstu «Seši kalni» un novatoriskā krievu dzejnieka Nikolaja Gumilova atzējojumus, citus materiālus.

Laikraksts turpmāk iznāks trīs reizes nedēļā pilsētas pamatiedzīvotāju minoritātes (nepilni 13 procenti), proti, latviešu valodā. Sākums gan būs neregulārs, tomēr ļoti gaidīts un vajadzīgs. Gribas cerēt, ka V. Pupica rediģētais «Daugavpils Vēstnesis» būs nopietns latviešu kultūras, interešu un centienu aizstāvis.

Šodien numurā:

- Amerikāņu biznesmeņus interesē mūsu zirgi.
- 1940. gada 21. jūlijs dokumentos.
- Alternatīvais dienests — arī armijā?
- Sis tas par zvaigznēm, vārdiem, kokiem un horoskopiem...

Piektdien, 13. jūlijā, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kopsaimniecībā bija ieradusies divi firmu pārstāvji no Amerikas, lai nodibinātu kopējā tirgus sakarus zirgu pārdošanai Amerikas Savienotajās Valstīs. Rīkotajā zirgu izvadē tika atlasīti daži augstvērtīgākie mūsu šķirnes zirgaudzētavas jaunzirgi, kuri varētu būt noderīgi pirmajai reklāmai ASV. Gaidāma

līguma noslēgšana, par kuru informēsim.

Amerikāņi apmeklēja arī Aglonas baziliku, kur, būdami katolīcticīgi, atstāja savus ziedojumus, kā arī apmeklēja Raiņa muzeju Jasmūžā.

ATTĒLOS: agrofirmas zirgkopības treneris Juris Astiņš (augšējā attēlā, stāv) informē Amerikas zirgkopības speciālistus (no kreisās) Zigismundu Edvardu Imbeirovici un Kristianu Kotonu par savu audzēkņu labajām īpašībām. Zirgkopis Gunārs Smukša rāda biznesmeņiem mūsu zirgus.

J. Astiņa teksts, J. Silicka foto

Tirdzniecība sokas

Izdarīts kopsavilkums par mūsu agrofirmas veikalū darbu šī gada pirmajā pusgadā.

Preču apgrozījums sešos mēnešos ir 842 tūkstoši rubļu — par 257 tūkstošiem rubļu vairāk nekā pagājušajā gadā šajā laikā. Par to paldies pienākas arī Daugavpils un Riebiņu veikalū vadītāju Ninas Puškarjovas un Nikolaja Harlamova uzņēmībai, pārējo tirdzniecības darbinieku amata prasmei, kā arī to laužu centīgajam darbam, kuru saražoto produkciju firmas veikalos realizē.

Sogad mūsu veikalos pārdots vairāk nekā 32 tonnas desu un citu gaļas izstrādājumu (kūpinājumu), gandrīz 100 tonnas konfekšu «Gotiņa» un šerbeta, gandrīz 18 tonnas sviesta, 14,2 tonnas siera, apmēram 40 tonnas maizes, 9,2 tonnas čipsu, medus, kartupeļu ciete, miežu putrai...

Bet ar mūsu agrofirmas ražo-

jumlem vien preču sortiments neaprobežojas. Ar katru gadu palielinās preču apmaiņa ar citiem agrokombinātiem un agrofirmām. Stabili lietišķi kontakti mums ir ar Ogres rajona agrofirmu «Lāčplēsis», Bauskas rajona «Uzvaru». Jēkabpils rajona «Daugavu». Rēzeknes agrokombinātu, ar Baltkrievijas lauksaimniecības uzņēmumiem...

Firmas veikalos preču apgrozījums vēl palielināsies, kad šajā ceturksnī sāks darbu jaunais konditorejas izstrādājumu cehs. Tad atkal būs iespēja ražot un pārdot iecienītos «Piena Irisus» un citu produkciju. Bet visa Preiļu rajona iedzīvotājiem paplašināsies iespējas iegādāties agrofirmas ražojumus, kad — pēc plāna jau šogad — durvis vērš jaunais agrofirmas veikals un kafetainica Preiļu centrā.

A. EGLĪTIS,
vecākais ekonomists

Ja ir pieredze un rūpība

Mūsu agrofirmas ceptuvē izcepto rudzu maizi ar baudu ēda un slavēja pat Amerikas biznesmeņi, kuri daudz braukājuši pa pasauli un spēj novērtēt, kas ir labs. Savukārt tie pircēji, kas agrofirmas veikalā gatavi maksāt augstāku cenu par mūsu siera rūpnīcā ražoto sviestu, arī atzīst tā augstvērtību. Kvalitāte maksā naudu.

Bet kvalitāte maksā arī kārtīgu darbu. Siera rūpnīcas ilggadātie sviesta meistari Marija Dzene, Viļa Skutele un Ēvalds Reinteks (attēlā) labi pārzina skābkrējumā sviesta ražošanas tehnoloģiju un stingri seko, lai tā tiktu ievērota visos sīkumos. Tiesa, sakult garšīgu sviestu no otrās šķiras piena nav nemaz tik vienkārši. Nav taču izvēles. Un sviesta ražotājiem iznāk palauties un savu pieredzi un rūpību

Gatavi saņemt ražu

Drīz būs klāt 25. jūlijs — Jēkabpils, kad senle latvieši jau bija samaluši pirmos jaunās ražas graudus un vakariņās pilnīgā klusumā baudīja jauno maizi. Jo tā prasa godbijību.

Vai mūsu agrofirma jaunās maizes saņemšanai gatava? Šo jautājumu uzdevām agrofirmas ģenerāldirektora vietniekam mehānizācijas jautājumos JĀZEPAM VASIĻEYSKIM.

— Jā, var sacīt, ka gatava. Darbam sakārtoti un ar vadītājiem nodrošināti visi — kopā ar divdesmit vienu — graudu kombaini, no kuriem vislielākā slodze būs sešiem kvalitatīviem Vācijā ražotajiem, taču noderēs arī «Nivas». Visiem kombainieriem jau ir laba pieredze. Darbam gatavas arī trīs ruļļu salmu preses, viena II iecirknī vēl jāsakārto.

— Ilgstošajā lietū lauki izmirkusi. Vai esat domājuši, kā palielināt kombainu pārgājību?

— Sešiem ir dubultriepas. Taču zēl, ka tagad rūpnīca jaunus kombainus ražo tādus, ka tiem nevar uzlikt kāpurķēdes, kuras mums arī ir rezervē.

— Slapjajā laikā kaltēm jādarbojas kā puikstenim. Kā tās sagatavotas graudu būrumam?

— Sonedēļ pabeidzām kārtot pēdējo. Tādējādi visi septiņi graudu kaltēšanas punkti gatavi darbam. Esam izdarījuši vienu labu lietu — lielāko kalni, kura stundā var izkaltēt vismaz desmit tonnas graudu un kurā siltumģeneratori darbojas ar atklāto uguni, esam padarījuši ugunsdrošu. Te labi pašradāje sanitārtehniski Vladimiris Isajevs un Ivans Semņuga, bet it īpaši Anatolijs Krukovskis, kurš šogad pirmoreiz uzņemsies atbildīgo graudu kaltētāja pienākumu.

— Un kā būs ar veldraino labību? Šogad tāda ir daudzos laukos.

— Par to pārāk neraizējamies. Jau tagad Jura Aukšmuksta vadībā sīrādā vitamīnmlītu agregāts, kas sagulūšās vērps ar visiem stiebiem saņem no vācu kombainiem un pārstrādā barojošās granulās, kuras lopi ēd labprāt.

— Paldies par stāstīto! Veiksmī darbāt
Intervēja J. Lauca

1940. gada jūnijā un jūlijā

Ceturdesmit deviņus gadus Latvijas masu informācijas līdzekļos vienmēr izcelts 21. jūlijs. Sākumā kā Padomju Latvijas dzimšanas dienu, vēlāk kā padomju varas atjaunošanas gada dienu. Tagad atdzimuši citi valsts svētki. Bet kā tad paliek ar 1940. gada 21. jūliju! Izdzēst no atmiņas, aizmirst, kā kādreiz jūlijs izsvītrots no vēstures 18. novembrī? Diezin vai tā būs labi un pareizi. Atzīmēsim šo dienu arī piecdesmito reizi. Kas toreiz notika? Kā notika? Cilvēki tik viegli un labprāt maina savas atziņas, ka mēs nolēmām nepajauties uz viņu

atmiņu, bet pievērsties tā laika oficiālajai preseī un dokumentiem, kas līdz šim daudz zināmi. Vecākajai paaudzē, kura bija to dienu lieciniece, tie atsauks atmiņā pagātni, labu vai ļaunu — kāda nu tā kuram likās. Bet tiem, kas par 1940. gada jūliju un jūliju zina tikai no mācību grāmatām, dos vēl papildu materiālu pārdomām. 21. jūlijs pelnījis, lai to neaizmirstu. Bet ar kādām jūtām to atcerēties — tas lai paliek katra paša ziņā.

VALSTS PREZIDENTA UZRUNA TAUTAI

Valsts Prezidents Kārlis Ulmanis vakar plkst. 22.15 no Pils pa radio teica sekošu uzrunu tautai:

Pilsoņi, pilsones! Pēdējo divdesmit četrus stundu notikumi ir savilņojuši visus prātus, un es tādēļ uzskatu par savu pienākumu, kā es to arvien svarīgos momentos esmu darījis, jums visiem pateikt, ko valdība šajā brīdī domā un dara.

Mūsu zemē kopš šī rīta ienāk padomju karaspēks. Tas notiek ar valdības ziņu un piekrišanu, kas savukārt izriet no pastāvošām draudzīgām attiecībām starp Latviju un Padomju Savienību. Es tādēļ vēlos, ka arī mūsu zemes iedzīvotāji ienākušās karaspēka daļas uzliūko ar draudzību. (..)

Sorīt jūs arī dzirdējat ziņu par to, ka valdība pilnā sastāvā man ir pieteikusi savu atkāpšanos un ka es esmu uzdevis ministriem palikt savās vietās līdz jaunās valdības sastādīšanai. Pirmais uzdevums mums visiem ir līdzšinējā vienprātībā un darba gribā pa-

likt savās vietās un turpināt kalpot tai lietai, kas mums ir augsta un svēta: Latvijas un mūsu tautas interesēm.

Ir neizbēgams, ka pārdzīvojamie notikumi ienes zināmu satraukumu un traucējumus mūsu līdzšinējās mierīgās dzīves ritumā. Bet tās ir pārejošas parādības, kurām mēs pēc dažām dienām tiksim pāri. Šinī brīdī es jūs aicinu — pierādiet domās, darbos un stājā tautas dvēseles spēku, ko izraisījuši Atjaunotās Latvijas ziedu gadi. Tad es būšu drošs, ka viss, kas tagad notiek un tālāk notiks, nāks par labu mūsu valsts un tautas nākotnei un mūsu labām un draudzīgām attiecībām ar mūsu lielo austrumu kaimiņu Padomju Savienību. (..)

Bet šis moments prasa arī daudzu jaunu praktisku uzdevumu kārtošānu un pie tam steidzamu kārtošānu. (..) Esmu pārliecināts, ka jūs sapratīsiet rīkojumus, ko valdība devusi un dos, kaut arī tie vienā otrā gadījumā būs stingri un pat bargi. Pildiet tos apzinīgi, jo tiem nav cita mērķa kā jūsu pašu miers un labklājība. Pienākuma apziņa un neatlaidība darbā lai vada jūs visus.

(.) Es palikšu savā vietā, un jūs paliekat savās.

["Rīts", 1940. gada 19. jūnijs]

RĀMU GARU

(..) Divas tautas savu tikumu sistēmā ir ietvērušas principus, kas tās pasargājuši no satrauktības un kaislību neprāta. Tie bija senie grieķi un mēs, latvieši. Grieķiem savaldības tīkums bija viens no galvenajiem, bet latvieši daudz runā par izturēšanās rāmumu. «Rāmi eimu, rāmi teku, rāmi laidu valodīņu», pašapzinīgi saka viena no daudzajām dainām, kas runā par senā latvieša izturēšanās stilu. (..)

Lai neuztraucas velti tie, kam tieksme ļaut nerviem vaļu. Lai nezaudējam to rāmo garu, kas no pašas senātes ir mūsu garīgais mantojums un bieži vien ticis iztulkots par zināmu nacionālo gausumu. Pajausimies nākotnei un domāsim līdz ar mūsu Valsts prezidentu, ka viss, kas tagad notiek un tālāk notiks, nāk par labu mūsu valsts un tautas nākotnei, mūsu labām un draudzīgām attiecībām ar lielo austrumu kaimiņu — Padomju Savienību.

[No «Tēvijas Sargā» 1940. gada 21. jūnijs levdrukstā]

LIKUMS PAR AIZSARGU ORGANIZĀCIJAS LIKVIDĀCIJU

Ievērojot, ka tagadējais jaunais valsts apstākļos militārā aizsargu organizācija zaudējusi savu agrāko nozīmi un vispār atzīstot par nepieciešamu visas militārās organizācijas sakļaut ar Latvijas armiju, valdība nolēmj:

1. Visus aizsargu organizācijas locekļus, kas pēc sava vecuma derīgi karā dienēsfam, pārskaitīt armijas rezervē.

2. Pārējos aizsargu organizācijas dalībniekus, kas pēc sava vecuma neatbilst 1. p. prasībām, pārskaitīt zemessargos.

3. Aizsargu organizāciju likvidēt.

4. Aizsargu organizācijas likvidāciju izdara sabiedrisko lietu ministrs un kara ministrs saskaņā ar viņu kopēji izdotu instrukciju.

5. Aizsargu organizācijas ieroči, apbruņojums un pārējā kustamā un nekustamā mantā, kurai militāra vai militārtehniska nozīme, nododama Kara ministrijai, bet visu citu kustamo un nekustamo mantu pārņem Sabiedrisko lietu ministrija.

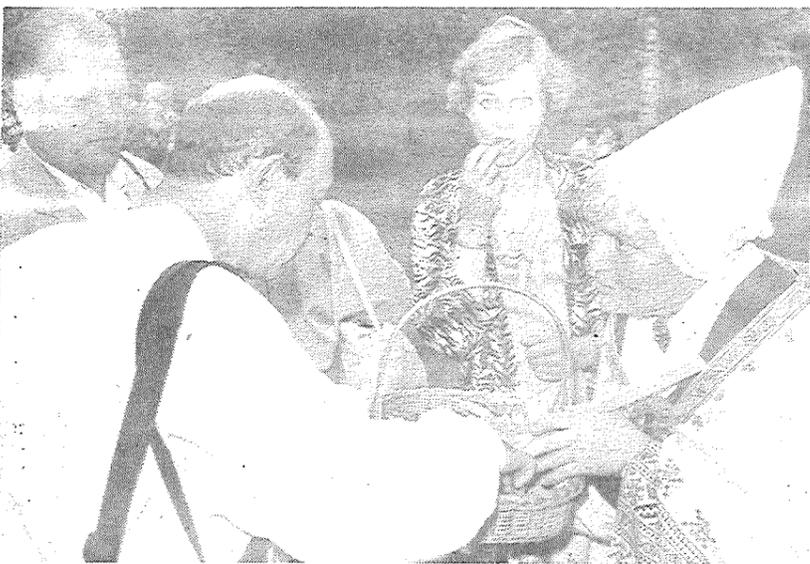
6. Aizsargu organizācijas naudas līdzekļi nododami Kara un Sabiedrisko lietu ministrijām abu šo ministriju kulturālām vajadzībām. Kara ministrijai nododama viena trešdaļa līdzekļu, Sabiedrisko lietu ministrijai — divas trešdaļas.

7. Ar to atcelts likums par aizsargu organizāciju (..) līdz ar vēlākiem papildinājumiem un pārgrozījumiem.

Šis likums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Rīgā, 1940. gada 10. jūlijs

Valsts prezidents K. Ulmanis

Ar nelzrītnām dziesmu kamolēm un dejas soli vingrinātām kājām, ar Latgales podiem, krūzēm un šķīvjiem bagāti, šīspuses ļaudis brauca uz lielajiem Dziesmu svētkiem. Pēc dažām neatkārtotām un piesātinātām dienām viņi atgriezās. Nu ir laiks ardomāt svētku guvumu, vai balsis un kājas nav drebējušas, vai kāds šeit palikušais vēl pārliecināms par to, ka svētku sajūta nav mērāma fērētajos rubjos.

Fotogrāfijas palīdz atcerēties — lūk, te visi Brīvības ielā, svētku gājienā; te I. Muzikanta (Preiļu rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs) un I. Sniķera (rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs) kungi savos goda gērbos, te folkloras ansamblis «Jumaleņa» gādā par cienastu francūžiem un ļaudis dejas priekam, te...

V. Vijuma teksts, J. Silicka foto

Jaunais Ceļš

SIFROGRAMMA.

kas 1940. gada 20. jūlijā pulksten 00.05 pārraidīta no PSRS pilnvarotās pārstāvniecības [sūtniecības] Rīgā ārpus kārtas ar atzīmi «Pilnīgi slēpeni», adresēta J. Stajnam, V. Molotovam, K. Vorosilovam, L. Kaganovičam, A. Mikojanam. (Publicējam no «Lauku Avīzes» 30. marta numura, jo oriģināls glabājas PSRS Ārlietu ministrijas diplomātiskās vēstures arhīvā un visiem nav pieejams.)

Latvijas Valsts prezidents K. Ulmanis 19. jūlijā uzaicinājis pie sevis Rīgas pils PSRS ārlietu tautas komisāra vietnieku A. Višinski un padomju sūtni Rīgā V. Derevjanski. Ulmanis bija ļoti satraukts un nervozs. Viņš gribēja noskaidrot, kas notiks pēc tam, kad Valsts prezidenta pilnvaru pārņems A. Kirhenšteina kungs. Ulmanis domā, ka pēc prezidenta pilnvaru nodošanas viņa palikšana Latvijā vairs nebūtu vēlama. Arī Padomju Savienībā viņš negrib turpmāk uzturēties, bet izsaka vēlēšanos doties uz ārzemēm. K. Ulmanis būtu ar mieru izbraukt uz jebkuru ārvalsti, izņemot Vāciju. Ar vāciešiem viņam esot sliktas attiecības.

Kad Ulmanis uztraucās, vai viņam nedraudot apcietināšana un noņemšana Padomju Savienībā, teicām, ka viņa brīvība netiks ierobežota, bet par viņa personīgo drošību gādās. Tad Ulmanis izteicās par labo pils apsardzību, lai gan nekad neesot domājis bēgt...

Arī mēs piekritām Ulmanim, ka pēc prezidenta pilnvaru nodošanas viņam nebūtu ērti palikt Latvijā. Tūdaļ K. Ulmanis ierosināja,

ka gribot braukt uz Šveici, ko mēs par to domājam.

Nevēlēdamies Ulmani vēl vairāk satraukt un līdz ar to lieki sabiezināt jau tā saspringto atmosfēru, mēs skaidrojām viņam pašreizējo situāciju un teicām, ka neredzam nekādus principiālus iebildumus pret viņa izbraukšanu uz ārzemēm. Arī tad, kad Ulmanis ievirzīja sarunu par ārzemju pases saņemšanu, mēs sacījām, ka tas ir vienīgi tehnikas jautājums un sevišķas grūtības nesagādās, kad pienāks attiecīgais brīdis. K. Ulmanis nomierinājās un atplauka. Vēl Ulmanis piebilda, ka aizbraukt gribētu bez pavadītājiem un pavadītāšas. Viņš nevēlējies atvadīties arī no sev tuvākajiem cilvēkiem, radniekiem.

Šejā sakarā ierosinām:

- 1) K. Ulmanim nodot pilnvaras A. Kirhenšteina kungam. Pilnvaru pārņemšana varētu notikt 21. jūlijā pulksten 12.00, sākoties jaunievēlētās Saeimas sēdei, kas nerunā pret Latvijas likumiem;
- 2) A. Kirhenšteina kungam pārņemt pilnvaras no K. Ulmaņa un pieņemt lietas;
- 3) Pēc prezidenta pilnvaru pārņemšanas nomainīt pils sardzi ar Sarkanarmijas karavīriem, bet Ulmaņa personīgo apsardzi nomainīt ar speciālu. Šai ziņā mums palīdzēs mūsu karaspēka pavēlniecība;
- 4) Tai pašā dienā K. Ulmani nogādāt Rīgas stacijā, iesēdināt vilcienā, kas dodas uz Padomju Savienību, iepriekš nepasākot tā gala mērķi. Tikai vagonā Ulmanim pateikt patiesību. (...)

Gaidām rīkojumus.

A. Višinskis, V. Derevjanskis

K. ULMAŅA PAZIŅOJUMS PAR VALSTS PREZIDENTA AMATA NODOŠANU

A. KIRHENSTEINAM

1940. gada 21. jūlijā plkst. 12.

Saskaņā ar š. g. 20. jūlija likumu (VV 162) par Valsts Prezidenta amata izpildīšanu nolikdams Valsts Prezidenta amatu, nododu to Ministru Prezidentam Dr. Augustam Kirhenšteinam.

Valsts Prezidents Kārlis Ulmanis

LATVIJAS TAUTAS ARMIJAS APSVEIKUMS LATVIJAS TAUTAS SAEIMAI

J. Vecvagars: Es jums paziņoju visas armijas vārdā, ka armijas karavīri savās sapulcēs šodien (1940. gada 21. jūlijā. — Red.) no rīta ir pieņēmuši rezolūciju, kurā viņi prasa nojaukt robežu starp Latviju un lielo sociālistisku zemi — Padomju Savienību. Šī rezolūcija, ko armija pieņēmusi, skan:

«Mēs, Latvijas armijas karavīri, apšveicam Jauno Saeimu un izsakām viņai savu uzticību. Mēs prasām nojaukt robežu starp Padomju Savienību un Latviju, mēs prasām Latviju iekļaut Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā kā 14. — Latvijas Padomju Republiku.»

Armija liek jums ziņot, ka viņa vienmēr stāvēs aiz Saeimas un Saeima var būt droša, ka armija būs aiz viņas. Armiju demokratizē. Armiju pārvērtīs par tautas armiju, lai tad kopsolī ar visu tautu tā ietu pretim la, bākaī un gaišākai nākotnei!

BIZNESS

J. Silicka fotoofide

Alternatīvais dienests šeit...

Latvijas PSR valdība šī gada 1. martā pieņēma likumu «Par alternatīvo (darba) dienestu». Maijā šajā likumā izdarīja grozījumus un to papildināja. Taġad nekādi iemesli, lai atsacītos no dienesta citas valsts bruņotajos spēkos, vairs nav jāuzrāda. Pietiek, ja jaunietis apliecina savu vēlēšanos kara dienesta vietā pildīt darba dienestu.

Jāsaprot, ka pašreizējais darba dienests savā būtībā ir praktisks ceļš kā Latvijas valstī esošajā situācijā reāli nodrošināt savu jauniešaucamo vecumu sašniegušo vīriešu kārtas iedzīvotāju morālo un fizisko drošību, vienlaicīgi samazinot darbaroku deficītu maz apmaksātās nozarēs.

Ilgi gaidītais un ne tik sen pieņemtais likums uzskatāms par pārejas perioda paradoksu. Šajā sakarā vispirms citēšu gandrīz visu Latvijas Komitejas paziņojumu «Par Latvijas Republikas pilsoņu karadienestu un alternatīvo dienestu», kas atsedz likumdošanas nekonsekvenses:

«Konstitūcijas 61. pants nosaka, ka LR pilsoņiem ir pienākums pildīt karadienestu vai alternatīvo dienestu likumdošanā noteiktajā kārtībā. Patlaban reāli spēkā esošā likumdošana paredz karadienestu ne jau LR, bet gan PSRS Bruņotajos Spēkos.

Saskaņā ar AP šā gada 4. maija Deklarāciju Latvija ir okupēta, bet no 1949. gada 12. augusta Zenēvas Konvencijas 51. pants izriet, ka okupētas valsts pilsoņu ietaukšanās okupētās valsts bruņotajos spēkos vai palīgspekos nav pieļaujama. 4. maija Deklarācijā pati AP atzīst starptautisko tiesību pamatprincipu prioritāti pār valsts tiesību normām

Tāpēc situācijā, kur nav LR bruņoto spēku, Konstitūcijas 61. pants var tikt attiecināts tikai uz Latvijas teritorijā dzīvojošajiem PSRS pilsoņiem arī attie-

cībā uz alternatīvo dienestu, jo šis dienests ir alternatīvs dienestam PSRS (nevis LR) Bruņotajos Spēkos.»

Zīmīgi, ka praktiski visi no Preiļu rajonā turpat vai 30 iesniegumus uzrakstījušajiem ir latvieši, visticamāk arī Latvijas Republikas pilsoņi, nevis Latvijas teritorijā dzīvojošie PSRS pilsoņi, kam dienests PSRS Bruņotajos Spēkos šķiet vai nu pieņemams, vai arī viņi nav paguvuši izvērtēt darba dienesta priekšrocības. Tās ir: 2 vai 3 gadus (atkarībā no puša profesionālās izvēles, tiesa, likuma ierobežotas) strādāt sabiedrībā nepieciešamu darbu, darba dienesta laikā dzīvot mājās, ģimenē, un saņemt pilnu valsts noteiktā atalgojumu, pilnībā izmantot civilpersonu brīvības u. tml. Preiļu rajona Izpildkomitejas sekretārs un reizē atbildīgais par «alternatīvistu» nodrošinājumu ar darba vietām Juris Rozentāls sarunā paskaidroja, ka 12 no iesniegumus uzrakstījušajiem jau strādā vairākās nozarēs (komunālajā saimniecībā, tekstilietu daļā, par sanitāru, celtniecībā), turklāt līdzšinējās tiesīo darba devēju atsaukšmes ir labas. Dienestu PSRS armijā pret darba dienestu Preiļu rajonā pats pirmais nomainījis Edgars Bruzģulis — viņš strādā komunālajā saimniecībā. Jāteic, ka darbavietu izvēles iespējas pakāpeniski paplašinās — pavisam nesen Izpildkomiteja pēc divu pušu darbinājam rokām taujāts no «Jasmuīzas» — topošā Latgales lauku kultūras centra. To tad nu tiesām var uzskatīt par Konstitūcijā ne-

ierakstītu Latvijas pilsoņa goda pienākumu.

Juris Rozentāls cer, ka līdz ar pakāpenisku Latvijas demilitarizāciju izzudīs arī nepieciešamība pēc alternatīvā dienesta. Tas nozīmē — astoņpadsmitgadīgam jaunietim būs iespēja izvēlēties vienu no daudzajām līdzvērtīgām civila dzīvesceļa turpināšanas alternatīvām. Taču kamēr tas tā nav, kara komisariātu durvis ir plaši atvērtas un jauniešauktajam patām ieejot paveras ceļš uz pasaulē vienīgo armiju, kas tur 700 tūkstošus cilvēku, 250 tūkstošus aitu, 100 tūkstošus liellopu, 100 tūkstošus 83 armijas sovhozos, 80 specializētajās piena fermās un ap 9 tūkstošiem palīgsaimniecību («Za Rodinu» 6.07.90.) Ietekmīgā «The Guardian» (31.01.90) raksta: «Tas ir divains veids kā stiprināt armiju un pavisam divains panākšiens lauksaimniecības pacelšanai». Rezerves apakšpulķvedis V. Muntjans ir daudz reālāks:

«Saprotams, par 7 rubļiem ir izdevīgi karavīram uzticēt lopu kopšanu. Nevajag taču maksāt 330 — 380 rubļus, ka tiem, kas strādā kara sovhozā.» Kāds viņa kolēģa izteikums līdzinās novēlētājam: «Ja mēs gribam, lai šāvējs trāpītu mērķi, tad palīgsaimniecībā cūkas jāgana citām.» Armijā iesauktie bez tiem 330 — 380 rubļiem mēnesī var lieliski iztikēt, taču tieši tāpēc viņi nevar būt droši par to, ka spēš izvēlēties no karavīrļiem nepiemērota darba. Esošais darba dienests piedāvā kaut arī nelielu, tomēr brīvprātīgu darba izvēli, turklāt saņemot nopelnīto.

...un Bruņotajos Spēkos?

Tā nu dienas līdz demobilizācijai turpināju skaitīt savā vecajā baterijā. Nepagāja ilgs laiks, kad baterijas zampolīts zinot manu vācu valodas prasmi, piedāvāja doties pastrādāt vācu lauksaimniecības kooperatīvā. No pušiem man bija jāizraugās divi uzticamākie līdzņemšanai. Protams, ka šo piedāvājumu nekavējoties pieņēmu, jo visu laiku par to vien biju domājis, ka izrauties no aukstajām kazarmām, kurās pat pavasaros segal nereti nācās uzsegt vīrsu šineli, kā izkļūt no šīs lielās ārprietēlo mājas, kurā gandrīz veselus cilvēkus vai katru dienu dara par nevarīgiem plānpriņtjiem.

Visi trijādi — es, Andrijs no Lielvārdes un Andrejs no Jaroslavljas — nokļuvām glītā Austrumvācijas ziemeļpusē ciematīnā. Es kļuju par cūkkopi, mani kolēģi slauca pienīgās, bet kaprīzās vācu raibajās. Kaut arī lielākoties bija jāstrādā bez brīvdienām, jau tas fakts vien, ka varējām gērbties privātdrēbēs un ēst normālu ēdienu, mūs pilnīgi apmierināja. Laikam ritot progresēja mana šīs zemes valodas prasme — jau spēju brīvi skatīties daudzās Rietumvācijas TV programmas, lasīt periodiskos izdevumus

Kā savu algu «saņēmu» mans pirms pusotra gada PSRS armijā iesauktais kolēģis, piedāvāju izlasīt viņa zemāk gandrīz pilnībā

publicētajā rakstā (oriģinālnosaukums «Alternatīvais dienests — Bruņotajos Spēkos?»).

V. Vilums

Vācijā un Jūs paši varēsīt kļūt par līdzīgu biznesa darījumu izpildītājiem! Tādu iespēju es garantēju, ja kopš 2. jūlija, kad Austrumvācija pilnībā pāriet uz rietumu puses valūtu, oficiāru un praporščiku kungiem apmaksā ir apdraudēta. Līdz šim viņi to saņēma austrumvācu markās, bet es šaubos, vai PSRS Rietumu karaspēka grupa atradīs tikpat bagātīgu valūtas fondus. Šī astākja dēļ piemēroto kungu iepirkšanās spējas Vācijas tirzniecības uzņēmumos tiks manāmi ierobežotas. Kāroto viņi varēs iegādāties tikai savā «Vojentorg» tirzniecības tīklā. Tāpēc atrādāties desmitiem un pat simtiem zvāģnoto vīreļu, kas būs ar mīleriskēt ar savu dienesta pakāpi un stūit sev padotos zaldātus par darbaspēku vietējos rūpniecības un lauksaimniecības uzņēmumos, pretī saņemot tik patkami čaukstošo bundesmarku kaudzītes. To biezums būs atkarīgs no darbonu uzņēmības, bet mēdz sacīt, ka alkatībai robežu neesot.

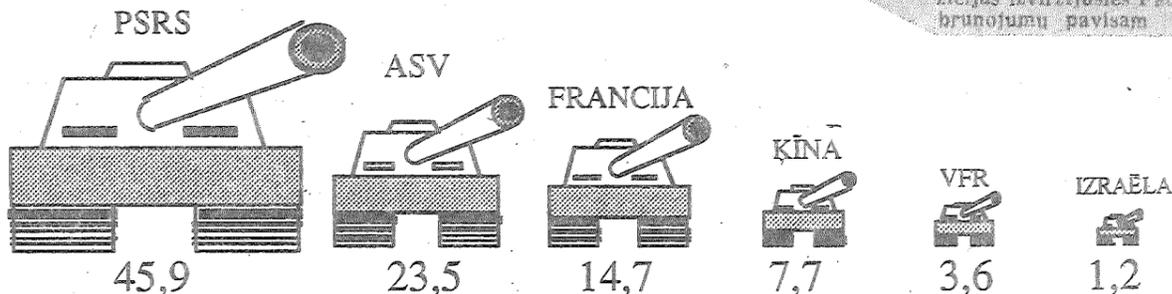
Andris Druvaskains
1990. gada vasarā
Austrumvācijā

Hamburgas laikraksts «Die Zeit» šī gada 1. numurā ievietota diagramma liecina, ka ieroču līdzniecībai laikposmā no 1984. līdz 1988. gadam bijis ļoti veiksmīgs. Šajā piecāde ieroču tirgotāju līdera pozīcijās izvirzījusies Padomju Savienība, kas pārdevusi bruņojumu pavisam par 63 785 000 000 dolāru.

Datus (miljardos dolāru), kas izmantoti diagrammā, apkopojis Stokholmas tieša problēmu pētīšanas institūts (SIPRI).

Šeit varētu piebilst, ka PSRS ārējās tirzniecības pārskatos ierocus un bruņojumu mēdz dēvēt par mašīnbūves produkciju.

(Pēc «Saimnieka» Nr. 1)

Jaunais Ceļš

Cilvēks, kura vaļasprieks — skriešana

Uzsākot 1982. gadu. Riebinu vidusskolas pedagogs kolektīvu papildināja tikko LVFKI beigušais fizikultūras pasniedzējs Leonids Valdons.

Uzreiz jāteic, ka ar viņa ierašanos sporta darbs atdzīvojas ne tikai skolā, bet arī mūsu kopsaimniecībā, jo gan skola, gan kolhozs ir vienā fizikultūras kolektīvā.

Savas piecu gadu gaitā Fizikultūras institūta uzkrātās zināšanas Leonids nu varēja pielietot praktiski, gan trenējot skolēnus, gan mūsu vecāko paaudzi. Līdz tam kopsaimniecībā bija volejbola un rokassportu komandas. Ar jaunā fizikultūras skolotāja ierašanos sākām spēlēt arī basketbolu, jo komandas dzinējspēks jeb motors, ja tā atļauts izteikties, bija pats Valdons.

Nopietni pievērsties tieši skriešanai Leonids uzsāka tikai pēdējos divus gadus. Bet cik sacensību jau aizvadījis!

Vislielāko morālo gandarījumu sniedza Jāņa Dāliņa pieminaī vēltāis skrējienis — solojums «Rīga — Valmiera». Distances garums bija 110 kilometri. Starta Rīgā pie Brīvības pie-

minekļa, finišs — Valmierā pie Simana baznīcas. Viņa rezultāts bija 11 stundas un 25 minūtes. Jāpiebilst, ka otrs, kurš no mums zināmiem Preiļu ļaudīm veica maratonu, bija Alberts Ceirāns — 18 stundas un 18 minūtes.

So stundu laikā distance var pārdomāt visu iepriekšējo dzīvi un iepazīties ar daudziem jaukiem cilvēkiem. Sacensības bija organizētas vienkārši kolosāli. Distanci beigušajiem parasti par atmiņu paliek numurs ar skrējēja uzvārdu un vārdu, piemēnas medaļa un vimpelītis.

Leonida kontā jau ir četri noskrieti maratoni. 1989. gada vasaras sezonā sacensībās pievarēti 385 kilometri. Vēl šogad padomā ir piedalīties Maskavas starptautiskajā miera maratonā.

1990. gadā aiz rajona robežām pēc savas iniciatīvas sestdienās un svētdienās Leonids piedalījies vienpadsmit skrējienos. Labākie iespārdi palikuši par skrējieniem Igaunijā apkārt Vilandes ezeram, 20 kilo-

metru garo tautas skrējienam «Daugava — Gauja», skrējienam «Jānis» (Cēsis — Līgatne, distance — 24 kilometri), kurš notika 23. jūnijā.

Leonidam skriešana kalpo arī kā pašaplicināšanās līdzeklis. Patīkami redzēt,

ka daudzi gados jaunāki skrējēji netiek līdz. Skriešana uztur augstu fizisko kondīciju un mūsu garastāvokli. Un — arī tas nav mazsvarīgi — dod daudz jaunu, patīkamu paziņu.

Jāatzīst, ka vairāk pievērsties skriešanai Leonidam lika dabas kaprīzes pēdējo gadu ziemās, kas nelāva nodarboties ar slēpošanu. Vispār jau viņš ir arī teleams slēpotāis, biatlonists — viņš neskatāmas reizes piedalījies Jauju maratonslēpojumā.

Leonids Valdons audzina divus dēlus — Austri un Renāru. Renāram jau trīs gadi — un viņš no mazotnes tiek radināts pie fiziskām slodzēm, Leonids ir ļoti pateicīgs savai dzīvībai. Lohitā kura pamatā uzņemas visas ģimenes rūpes, kamēr viņš spēlē sportu.

Gandarījumu par sasniegtajiem rezultātiem sportā Leonidam Valdonim sagādājuši arī viņa audzēkņi Ivars Zeltiņš, Aleksandrs Turubanovs, Valērijs Trifonovs, kuri arī ikdienas sadzīvē ir ļoti biedri.

Leonidam ir arī kāds pagaidām vēl nerealizēts nākotnes sapnis — piedalīties populārā maratonā ārzemēs.

Jānis Belousovs, sporta metodists B. Kivlenieka foto

Kopā ar savu audzēkni Aleksandru Turubanovu.

Mans vārds

(3. turpinājums.)

22. VII. MARIJA, MARIKA, MARINA — šie vārdi cēlušies no ebreju vārda — rūgtā, tāda, kas atraida. Kalendārā Mariju var atrast kopš 1767. gada, Marīnu — kopš 1881. gada, un Mariku — kopš 1915. gada.

23. VII. Vārds MAGDA cēlies no ebreju vārda Magdalēna, tas ir, sieviete no Magdalas; kalendārā — kopš 1910. gada.

Bet MAGONE — puķes nosaukums — kalendārā ierakstīta 1974. gadā.

24. VII. KRISTINE — latīniski un grieķiski nozīmē: kristīgā; kā 16. gadsimta vārds minēts senā kalendārā jau 1767. gadā.

25. VII. JĒKABS — ebrejiski nozīmē: papēža turētājs, sekotājs. Latviešu dainās Jēkabs, tāpat kā Jānis un Pēteris, minēts kā Dieva dēls, Dieva sulainis, Dieva zveinieks. Kalendārā

— kopš 1817. gada.

26. VII. ANNA, ANCE — abi šie vārdi cēlušies no ebreju valodas, nozīmē: dailums, piemīlība, jaukums. Anna ir 15. gadsimta vārds, kalendārā stāžs — no 1767. gada, bet Ancei — no 1915. gada.

27. VII. MARTA — vēl viens ebrejiskas cilmes vārds, nozīmē: kundze; arī kalendārā kopš 1767. gada.

Bet DITAS cilme varētu būt mūsu personvārdu vārdnīcā jau minētais vārds Edīte (senaugšvācu saliktais: īpašums + cīņa). Kalendārā pavisam nesen — kopš 1964. gada.

28. VII. CECILIJA cēlušies no latīņu personvārda Cecillija, kas nozīmē: aklaiss; kalendārā sastopama jau 1864. gadā.

CILDA — latviešu vārds, sinonīms tam varētu būt cēla; kalendārā — kopš 1894. gada.

(Turpinājums sekos.)

22. jūlijā — Saules aptumsums

Nenogrīmt mazajos darbos Un ikdienā nezaudēt zvaigznes.

Dūmains un puteklains darbs.

Gaišas lai debesīs stāv.

Tā rakstīja Rainis. Viņš, protams, domāja debesīs un zvaigznes galvenokārt pārnēstā nozīmē. Bet mēs aicinām neaizmirst arī par istajām zvaigznēm. Tāpēc piedāvājam nelielu celvedu vasaras debesīs.

Visu vasaru un arī rudens sākumā spīgtākie ir Liras, Gulbja un Ergļa zvaigznāji.

Nelielajā Liras zvaigznājā ievēriības cienīga ir spožā Vega — pirmā zvaigzne, līdz kurai astronomi noteica attālumu, izrādījās, ka tas ir 27 gaismas gadi. Atgādināsim, ka viens gaismas gads līdzinās 9 460 500 000 000 kilometriem. Tad nu rēķiniet, cik «tuvu» atrodas Vega! Pa kreisi no Liras jā-

meklē Gulbja zvaigznājs. Zvaigzņu krusts ļauj viegli iztēloties debesīs lidojošu putnu ar izstieptu kaklu. Spožākā zvaigzne Gulbī ir Denebs, bet Ergļa zvaigznājā — Altairs, Vega, Denebs un Altairs veido spožu trīsstūri, ko astronomi sauca par vasaras trīsstūri (tas jāmeklē dienvidaustrumos).

Gaišajās vasaras debesīs pa labi no Liras bieži paliek nepamanīts Herkulesa zvaigznājs, kurš neizceļas ar spožām zvaigznēm. Savu nosaukumu zvaigznājs ieguvis no mītiskā seno romiešu varoņa Herkulesa, kurš veicis divpadsmit pārcilvēciskus varonardarbus: uzvarējis lauvu un elles sargu Cerberu, iztrījis Augeja stāļus, ieguvis zelta ābolus no dārza, kuru apsargāja pūķis u. c. So zvaigznāju veido divas vertikālas zvaigzņu līnijas. Uz šī zvaigznāja lodveida

kopu M-13 (tā saskatāma kā miglains plankums, jo atrodas daudz tālāk par Vēgu) 1974. gadā, izmantojot pasaulē lielāko radio teleskopu, tika nosūtīts vēstījums par Zemes civilizāciju. Diemžēl attālums ir tik liels, ka uz atbildi var cerēt ne ātrāk kā pēc 48 000 gadu.

Zemu pie horizonta atrodas Cūskneša zvaigznājs (uz rietumiem no Herkulesa), kurā arī nav spožu zvaigzņu. Vēl minami arī nelielie Delfīna un Lapsīnas zvaigznāji.

Vasaras debesīs reizēm parādās sudrabainie mākoņi — sudrabaini zilganā un zeltainā krāsā. Tie meklējami ziemeļu pusē pie horizonta.

No mūsu Saules sistēmas planētām jūlijā pie debesīm redzama Venēra — kā rīta zvaigzne (Auseklītis), Mars (nakts otrajā pusē), Saturns (vakarpusē), tāpat arī zemu pie apvāršņa — Urāns un Neptūns (nakts vidū).

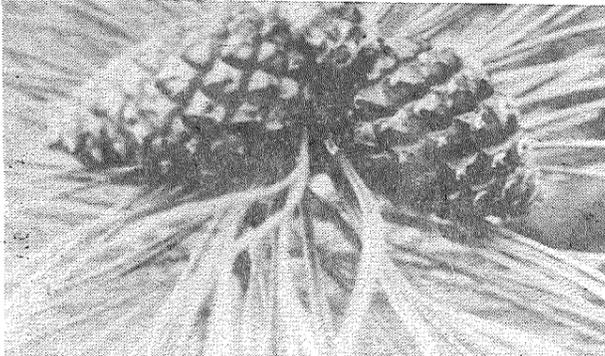
Dienā vērts pievērst uzmanību Saulei, jo šogad ir augsta tās aktivitāte, tāpēc uz tās virsmas top redzami plankumi.

22. jūlijā notiks pilns Saules aptumsums. Tiesa, pilna aptumsuma joslā sāksies pie Tallinas, ies cauri Somijai, Karēlijai, skārs Kolas un Taimiras pussalas un beigsies Klusajā okeānā. Latvijā aptumsums būs daļējs, jo pilna aptumsuma laikā Saule vēl nebūs uzlēkusī. Tā, piemēram, Riebiņos un Preiļos Saule lec pulksten 4 un 56 minūtes, bet aptumsuma maksimumā fāze sākas 4'49". Aptumsums beigsies 5'39". Tāpēc Latgalē varēs ļoti novērot, kā Mēness aiziet no Saules. Tātad vērosim interesanto Saules lektu 22. jūlijā. Ja nebūs lietus...

Tikko Saule būs pakāpusies augstāk, neskatīties uz to tieši. Sauli pat daļēji aptumsuma laikā drīkst vērot tikai caur apkvēpinātu stiklu vai tumšu fotoplati.

Vienmēr jāatceras, ka tieši skatoties uz Sauli, it īpaši binokli un teleskopā, var uz visiem laikiem zaudēt redzi!

Fotoamatieriem iesākām negulēt, bet izmēģināt uzņemt skaisto Saules sirpi. Fokusa attālumu ieteicams izvēlēties vislielāko pieejamo.

HOROSKOPS

(3. turpinājums.) LAZDA — neparastums (22. — 31. III; 24. IX — 3. X)

Neizskatīga, neefektīva, taču apbrīnojama ir viņas ietekme uz apkārtējiem. Personības valdzinājums palīdz sasniegt mērķi, iecietīga un mazprasīga. Prot un spēj patikt. Bieži ir sabiedriska darbiniece un cīnītāja. Maz rūpējas par savu un ģimenes dzīvi. Mīlestībā reizēm untumai-

na, bet godīga un iecietīga. Apveltīta ar lielisku intūciju un spēju trāpīgi vērtēt notikumus.

KLAVA — prātņiece (11. — 20. IV; 14. — 23. X)

Labā vai ļauna, bet vienmēr oriģināla. Nedroša un atturīga, taču ar milzu godkāri, lepnumu un neredzināmu jaunumu kāri, Bieži cīniska, sevi iemīļusies, jūtīga pret uzslavām. Dzīvo pieticīgi, no-

moka dažādi kompleksī. Arī klavas mīlestība ir ļoti sarežģīta: viņa grib patikt, uzspiest savu gribu un untumus. Neparasta inteliģence un laba atmiņa, viegli augst zināšanas.

RIEKSTKOKS — kaislība (21. — 30. IV; 24. — 11. XI)

Kontrastiem bagāts koks. Bieži agresīvs un nežēlīgs, bet vienlaikus arī augstsirdīgs, ar plašu redzesloku. Negaidīta reakcija, pārmērīga godkāre un elastības trūkums padara riekstkoku par grūtu partneri. Ne vienmēr iecienīts, taču apbrīnīts. Ārkārtīgi greisirdīgs, kaislīgs. Strādā bez atpūtas un citiem nelaivi atpūsties. Vispusīgi attīstīta inteliģence. Augstos postenos ģeniāls stratēģis. (Turpinājums sekos.)

Redakcija atvairojas lasītājiem par neērtībām, kuras rada tipogrāfijas novecojuši poligrāfiskā bāze (komatu, mikstinājuma zīmju neskaidība).

Kartupeļu ēdieni

DAUDZKRĀSAINS KARTUPEĻU BIEZENIS

Notīrītus kartupeļus apļiet ar vārošu ūdeni, kuram pievienots sāls, izvērt tos mīkstu. Ūdeni nosūkt, kartupeļus izmīcīt, pievienot karstu pienu, sviestu un saputo. Iegūto kartupeļu biezeni sadalīt trijās daļās: vienā iekult olas dzeltenumu, otrā — spinātus vai to sulu, trešo daļu iekrāsot ar tomātu sulu.

Katru porciju uzlikt uz

šķīvja piramīdinas veidā, no augšas uzliet kausētu sviestu, greznot ar zaļumiem.

Daudzkrāsaino kartupeļu biezeni var pasniegt galdā ar zivīm, gaļu.

Produktu attiecība: desmit kartupeļi, viena glāze piena, divas ēdamkarotes sviesta, 200 gramu spinātu, viena ola, divas ēdamkarotes tomātu sulas, zaļie salāti, sāls.

APSVEICAM

HINU KUDRĀSOVU un VOLDEMĀRU CISU ar jaunās ģimenes nodibināšanu! Novelam Jums noiet dzīves ceļu nezaudējot saskaņu un mīlestību! Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

Svētdien, 22. jūlijā plkst. 8.00 no rīta Tautas kora «Rīga»

KARTUPEĻU UN SILĶU PASTETE

Cepts sīpolus, vārītus kartupeļus, silķes fileju samalt gaļas mašīnā, pievienot ābolus, kas sarīvēti uz rupjas rīves. Visu rūpīgi samaisīt. Gatavajai masai pievienot augu eļļu, piparus, izlikt silķu traukā un greznot ar vārītās olas rīpīnām

Izlietotie produkti: divi kartupeļi, divi sīpoli, 250 gramu silķes, divi āboli, četras ēdamkarotes eļļas, viena ola, pipari.

Redaktora v. I. L. LAUCE

LIDZJŪTĪBA

Izsakām visdziļāko līdzjūtību soferim Pēterim Kuroram, TEVU kapu kalnīnā aizvadot.

Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

GARĪGAS MUZIKAS KONCERTS

Preiļu draudzes baznīcā.

JAUNĀIS CEĻŠ

Latvian «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 232273, Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofīrmas «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodalītes vadītājam — 56732.

Pas. 717. Met. 1850.

Iespējam Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfija. Formāts — 1 nosacīti iespiedotājs.